GREGORIUS MAGNUS
12. Jh. Seite 23r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

que uiuendo cōtēpsit. Hinc enī iobis uoce dr. Si cor nrm ñ repre
hendent nos fiducīā hab em addm. & q̄cq̄d petīrim abeo acci
piem. Ac si diceret. Si id qd pcēpit faciam. id qd petim op
tinem. Valde nāq; apud dm utraq; hec sibi necessario con
gruūt. ut & oratione opūio & opatione fulciat oratio. Hinc
etenī ieremias ait. Scrutem uias nras & queram & reuertam
addnm. leuem corda nra cū manib addm in celū. Vias tu
enī nras scrutari ē cogitationū intīnu discutere. Corda cū ma
nib leuat. q̄ oratione sua opationib roborat. Hā q̄sq̄s orat
s opari dissimulat. cor leuat. & man ñ leuat. Quisq̄s v opat
& ñ orat man leuat. & cor ñ leuat. Iuxta iobis uocē tē cor
fiduciā in oratione accipit. cū sibi ante pūtas nulla cont
dicit. De qua recte fiducia ascō uir dicit dr. Neq; enī rephen
dit me cor meū in omī uita mea. Ac si apte dicat. Nequaqm
se fecisse reminiscit. unde in suis pcib cōfundat. S; queri pot
q̄ pecto a corde suo sēphendi se denegat. q̄ se peccasse supī
accusat dicēs. Peccaui. qd faciā t. o custos hominū. Certe si uis
tificare me uoluero os meū condēpnabit me. S; sciendū ē q̄a
si peccata que austis uitari possunt. & si ñ nulla q̄ & iā austis
uitari ñ possunt. Cui enī cor in hac corruptibili carne cōsten
in sinistra cogitatione ñ labī. uel si usq; ad cōsensus foueā ñ
mergatur. Ii tam hec ipsa prauā cogitare peccare ē. S; dū co
gitationi resistit. a confusione sua anim liberat. Mens q̄ uiste
& si libera ē a pūso ope. aliq̄ndo tam corruit in puersa cogi
tatione. Et in peccato q̄ labī. q̄a saltum in cogitatione de
clinat. & tam unde semet ipsa p modū flendo rephendat
ñ habet. q̄a ante se reparat q̄ntum p cōsensū cadat. Recte
q̄ is qui peccatore se cōfessus ē nequaquā se a suo corde
dēphendi confitet. q̄a & si quia illicita fortasse cogitan
do defuit unquā rectitudini. forti tam mentis certa

D·M